

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan sopimuksen tekemistä koskevan päätöksen, joka annettiin tiedoksi kantajille 16.3.2017 ja joka koski kantajien avoimessa hankintamenettelyssä tekemää tarjousta (viite 2016-MIBO_IPA_PPI-002), jolla kantajille ilmoitettiin, ettei niiden tekemää tarjousta ollut katsottu kokonaistaloudellisesti edullisimmaksi
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajille varoittavia vahingonkorvauksia 100 000 euroa (satauhatta euroa) ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut ja muut tähän kanteeseen liittyvät kulut ja kustannukset, vaikka esillä oleva kanne hylättäisiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan vastaaja rikkoi julkisia hankintoja koskevaa unionin oikeutta, loukkasi avoimuusperiaatetta ja rikkoi julkisia hankintoja koskevien direktiivien säännöksiä ja EIR:n käytännön opasta, koska se ei ilmoittanut kantajille voittaneen tarjouksen kunkin sopimuksentekoperusteen osalta saamia pisteitä eikä yksityiskohtaista arviota kantajien tekemän tarjouksen vahvoista ja heikoista puolista voittaneeseen tarjoukseen nähden. Kantajat väittävät, että vastaaja loukkasi hyvän hallinnon periaatetta vaikuttamalla kielteisesti kantajien oikeuteen tehokkaaseen oikeussuojaan riidanalaiseen päätökseen nähden.

Kanne 30.5.2017 – Air France-KLM v. komissio

(Asia T-337/17)

(2017/C 256/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Air France-KLM (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Wachsmann ja S. Thibault-Liger)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ensimmäisen kanneperusteen perusteella ensisijaisesti SEUT 263 artiklan nojalla kumoamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan ja lentoliikenteestä tehdyn Sveitsin valaliiton ja Euroopan yhteisön välisen sopimuksen 8 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä 17.3.2017 asiassa COMP/39258 – Lentorahti annetun komission päätöksen C(2017) 1742 final kokonaisuudessaan siltä osin kuin se koskee Air France-KLM:ä sekä sen päätösoosan perustana olevat perusteet
- toissijaisesti siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin ei kumoaa päätöstä C(2017) 1742 final kokonaisuudessaan ensimmäisen kanneperusteen perusteella
- kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 1 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan b alakohdan, 2 alakohdan b alakohdan, 3 alakohdan b alakohdan ja 4 alakohdan b alakohdan siltä osin kuin niissä todetaan yhtenä kokonaisuutena pidettävä ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa niiden todisteiden perusteella, jotka Lufthansa esitti sakoista vapauttamista koskevassa hakemuksessaan sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa vuonna 2002 annetun komission tiedonannon mukaisesti, ja näiden säännösten pohjana olevat perustelut, kumoamaan kyseisen päätöksen 3 artiklan b ja d kohdan siltä osin kuin niissä määrätään Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden määrä on kaikkiaan 307 360 000 euroa, sekä kumoamaan kyseisen päätöksen 4 artiklan ja sen seurauksena alentamaan SEUT 261 artiklan nojalla näiden sakkojen määrää toisen kanneperusteen mukaisesti;

- kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 1 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan b alakohdan, 2 alakohdan b alakohdan, 3 alakohdan b alakohdan ja 4 alakohdan b alakohdan siltä osin kuin niissä jätetään sen yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatkettun kilpailusääntöjen rikkomisen, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa, alan ulkopuolelle sellaisia lentoyhtiöitä, joiden kyseisen päätöksen perusteluissa todetaan osallistuneen tähän rikkomiseen liittyviin menettelytapoihin, sekä perustelut, joille tämä pohjautuu, kumoamaan kyseisen päätöksen 3 artiklan b ja d alakohdan siltä osin kuin siinä määrättiin Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden kokonaismäärä on 307 360 000 euroa ja kumoamaan kyseisen päätöksen 4 artiklan sekä alentamaan SEUT 261 artiklan nojalla sakkojen määrää kolmannen kanneperusteen mukaisesti;
- kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 1 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdan b alakohdan ja 3 alakohdan b alakohdan siltä osin kuin niissä todetaan yhtenä kokonaisuutena pidettävä ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa, kattaa Euroopan talousalueelle saapuvia lentorahtipalveluja (Euroopan talousalueelle saapuva liikenne), ja näiden säännösten pohjana olevat perustelut, kumoamaan kyseisen asetuksen 3 artiklan b ja d alakohdan siltä osin kuin niissä määrätään Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden määrä on kaikkiaan 307 360 000 euroa, sekä kumoamaan kyseisen päätöksen 4 artiklan ja sen seurauksena alentamaan SEUT 261 artiklan nojalla näiden sakkojen määrää neljännen kanneperusteen mukaisesti;
- toissijaisesti edellä vaadittuun nähden siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin ei kumoaa päätöstä C (2017) 1742 final toisen, kolmannen tai neljännen kanneperusteen perusteella
 - kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 1 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan b alakohdan, 2 alakohdan b alakohdan, 3 alakohdan b alakohdan ja 4 alakohdan b alakohdan siltä osin kuin niissä todetaan, että komissioiden maksamatta jättämistä huolitsijoille on pidettävä sen todetun yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatkettun kilpailusääntöjen rikkomisen, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa, erillisenä osatekijänä, ja näiden säännösten pohjana olevat perustelut, kumoamaan kyseisen päätöksen 3 artiklan b ja d alakohdan siltä osin kuin siinä määrättiin Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden kokonaismäärä on 307 360 000 euroa ja kumoamaan kyseisen päätöksen 4 artiklan sekä alentamaan SEUT 261 artiklan nojalla sakkojen määrää viidennen kanneperusteen mukaisesti;
- toissijaisesti edellä vaadittuun nähden siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin ei kumoaa päätöstä C (2017) 1742 final viidennen kanneperusteen perusteella
 - kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 3 artiklan b ja d kohdan siltä osin kuin niissä määrätään Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden määrä on kaikkiaan 307 360 000 euroa, sillä perusteella, että sakkojen laskentaan on sisällytetty Air France -yhtiön ja KLM:n Euroopan talousalueelle saapuviin palveluihin liittyvät maksut ja 50 prosenttia kyseisistä tuloista (Euroopan talousalueelle saapuvaan liikenteeseen liittyvät tulot) (kuudennen kanneperusteen mukaisesti) ja että siinä on yliarvioitu sen kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa (seitsemännen kanneperusteen mukaan) sekä todetaan virheellisesti tämän rikkomisen kesto Air France -yhtiön osalta (kahdeksannen kanneperusteen mukaan) ja alennetaan sakkoja riittämättömällä tavalla sääntelyjärjestelmien nojalla (yhdeksännen kanneperusteen mukaan), ja näiden säännösten pohjana olevat perustelut, sekä alentamaan näiden sakkojen määrän SEUT 261 artiklan nojalla asianmukaiseen määrään;
- joka tapauksessa velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Air France-KLM:n katsottiin virheellisesti olevan vastuussa Air Francen ja KLM:n menettelytavoista. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:
 - ensimmäisen osan mukaan Air France-KLM:n katsottiin virheellisesti olevan vastuussa Air Francen menettelytavoista 15.9.2004 lukien ja KLM:n menettelytavoista 5.5.2004 lukien;
 - toisen osan mukaan Air France-KLM:n katsottiin virheellisesti olevan vastuussa Air Francen menettelytavoista 7.12.1999–15.9.2004.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä annetun vuoden 2002 tiedonantoa rikottiin, luottamuksensuojan periaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja syrjintäkieltoa Air France-KLM:n ja Lufthansan välillä koskevaa periaatetta loukattiin, mikä vaikutti Lufthansan sakoista vapauttamista koskevassa hakemuksessaan esittämien todisteiden hyväksyttävyyteen Lufthansan sakoista vapauttamisen koskevan hakemuksen yhteydessä.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusteluvollisuus laiminlyötiin ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, syrjintäkiellon periaatetta sekä suojaa komission mielivaltaista puuttumista vastaan koskevaa periaatetta loukattiin sen vuoksi, että päätöksen päätösosasta jätettiin pois kyseisiin menettelytapoihin osallistuneita lentoyhtiöitä. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:
 - ensimmäisen osan mukaan kyseisiin menettelytapoihin osallistuneiden yhtiöiden jättämistä pois päätöksen päätösosasta ei ole perusteltu;

- toisen osan mukaan kyseisiin menettelytapoihin osallistuneiden yhtiöiden jättämistä pois päätöksen päätösosasta rasittaa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen sekä suojaa komission mielivaltaista puuttumista vastaan koskevan periaatteen loukkaaminen.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan Euroopan talousalueelle saapuvan liikenteen sisällyttämisellä yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen rikottiin komission alueellista toimivaltaa rajaavia sääntöjä. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:
- ensimmäisen osan mukaan Euroopan talousalueelle saapuvaan liikenteeseen liittyviä menettelytapoja ei ollut pantu täytäntöön Euroopan talousalueella;
 - toisen osan mukaan komissio ei ollut osoittanut Euroopan talousalueelle saapuvaan liikenteeseen liittyvien määrätynlaisten vaikutusten olemassaoloa Euroopan talousalueella.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan toteamusta, jonka mukaan komissioiden maksamatta jättämistä huolitsijoille on pidettävä yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatkettun kilpailusääntöjen rikkomisen erillisenä osatekijänä, rasittavat perustelujen ristiriitaisuus ja ilmeinen arviointivirhe. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:
- ensimmäisen osan mukaan kyseisen toteamuksen perustelut ovat ristiriitaiset;
 - toisen osan mukaan kyseistä toteamusta rasittaa ilmeinen arviointivirhe.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan Air France-KLM:lle määrättyjen sakkojen laskennassa huomioon otettu myynnin arvo oli virheellinen ja joka koostuu kahdesta osasta:
- ensimmäisen osan mukaan maksujen sisällyttäminen myynnin arvoon perustui ristiriitaisiin perusteluihin, useisiin oikeudellisiin virheisiin ja ilmeiseen arviointivirheeseen;
 - toisen osan mukaan sillä, että 50 prosenttia Euroopan talousalueelle saapuviin palveluihin liittyvistä tuloista sisällytettiin myynnin arvoon, rikottiin sakkojen laskennasta annettuja vuoden 2006 suuntaviivoja ja loukattiin *ne bis in idem* -periaatetta.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuutta arvioitiin virheellisesti ja joka koostuu kahdesta osasta:
- ensimmäisen osan mukaan kyseisten menettelytapojen vakavuuden yliarviointi perustuu useisiin ilmeisiin arviointivirheisiin sekä rangaistusten oikeasuhteisuutta koskevan periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen;
 - toisen osan mukaan se, että kyseisten menettelytapojen vakavuutta yliarvioitiin, johtui siitä, että kyseisen kilpailusääntöjen rikkomisen alaan sisällytettiin Euroopan talousalueen ulkopuolella täytäntöön pantuja menettelytapoja, millä ei otettu huomioon komission alueellista toimivaltaa.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan Air Francen osalta todetun ja Air France-KLM:lle määrättyjen sakkojen laskennassa huomioon otetun kilpailusääntöjen rikkomisen kesto laskettiin virheellisesti.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste, jonka mukaan komission sääntelyjärjestelmien perusteella määräämää 15 prosentin sakkojen alennusta ei ollut perusteltu, ja se oli riittämätön.

Kanne 13.6.2017 – Qualcomm ja Qualcomm Europe v. komissio

(Asia T-371/17)

(2017/C 256/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornia, Yhdysvallat) ja Qualcomm Europe, Inc. (San Diego) (edustajat: asianajajat M. Pinto de Lemos Fermiano Rato ja M. Davilla)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 31.3.2017 tehdyn Euroopan komission päätöksen C(2017) 2258 final, joka koskee neuvoston asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan ja 24 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaista menettelyä asiassa AT.39711 – Qualcomm (saalistushinnoittelu)